

«Тасдиқ мекунам»

**Ректори Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ,
доктори илмҳои педагогӣ, профессор
Сафарзода М.В.**

2026 с.

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Юсуфзода Авази Нурали дар мавзуи «Нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 5.6.2. Ниҳодҳо, равандро ва технологияи сиёсӣ

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Таҳқиқоти диссертатсионии Юсуфзода Авази Нурали дар мавзуи «Нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» бо шиносномаи ихтисоси илмии 5.6.2. Ниҳодҳо, равандро ва технологияи сиёсӣ мутобиқат дорад. Дар шиносномаи ихтисоси мазкур робитаи давлат бо ҷомеаи шаҳрвандӣ, алоқамандии элита ва оммаи мардум дар ҳаёти сиёсӣ барои таҳқиқ пешбинӣ шудаанд. Аз ин рӯ, мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси мазкур пурра мутобиқат менамояд.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Пас аз фурӯпошии Иттиҳоди Шӯравӣ ва ҷанги шаҳрвандии таҳмилӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон муассисаҳои илмӣ бо бӯҳрони иқтисодӣ ва аз даст додани кадрҳо рӯ ба рӯ гардида буд. Аммо, дар даҳсолаи охир Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон барои эҳёи илм талошҳои зиёд кардааст ва эътироф кардааст, ки соҳибхитияри кишвар бе пойгоҳи коршиносии худ ғайриимкон аст. Элитаи илмӣ тадриҷан ба ҳаёти сиёсӣ бармегардад: олимон дар парлумон кор мекунанд, дар шӯроҳои машваратии Президент ва Ҳукумат кор мекунанд ва дар таҳияи концепсияҳои миллӣ иштирок менамоянд. Таҳқиқи ин раванд ба мо имкон медиҳад дарк кунем, ки захираҳои зеҳнӣ то чӣ андоза ба қабули қарорҳо ворид карда шудаанд ва ин ҳамгирӣ ба сифати идоракунии давлатӣ чӣ гуна таъсир мерасонад. Дар ҳоле ки дар давраи Шӯравӣ илм асосан вазифаи идеологиро иҷро мекард, дар шароити давлатдорӣ миллӣ бояд тобеи манфиатҳои миллӣ бошад. Муайян кардани он, ки чунин масъала чи гуна ҳал мешавад, таҳқиқи ин мавзӯро мубрам месозад.

Нақши элитаи илмӣ дар ташаккули идеологияи давлатӣ ва таъмини амнияти миллӣ сазовори таваччуҳи махсус аст. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон арзишҳои анъанавӣ ва ҳувиати миллӣ нақши муҳим доранд. Бинобар ин, олимони соҳаи илмҳои гуманитарӣ дар таҳияи консепсияҳои тарбияи ватандӯстӣ ва сиёсати фарҳангӣ фаъолона иштирок мекунанд. Онҳо инчунин меъёрҳои суботи иҷтимоиро муайян мекунанд, механизмҳои радикализатсияро меомӯзанд ва барои пешгирии экстремизм чораҳои илман асоснокшуда пешниҳод мекунанд. Аз ин рӯ, омӯзиши ҳамкорихои байни элитаи илмӣ ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва амнияти давлатӣ вазифаи алоҳида ва хеле муҳим аст.

Дар заминаи амнияти миллӣ элитаи илмӣ ҳамчун захирае доништа мешавад, ки барои муайян кардани хатарҳои дарозмуддат мусоидат мекунанд. Олимон ташаккулёбии мушкилиҳоро дар доираи даҳсолаҳои оянда фикр мекунанд. Ин ба онҳо имкон медиҳад, ки аз бӯҳронҳое, ки ҳанӯз барои ҷомеа маълум нашудаанд, пешгирӣ кунанд. Масалан, тағйироти экологӣ, таҳдидҳои эпидемиологӣ, таҳдиду хатари экстремизм, таъсири фарҳанги бегона ё масъалаҳои идоракунии об дар навбати аввал дониши коршиносиро талаб мекунанд. Ҳамин тариқ, омӯзиши нақши элитаи илмӣ дар низоми амнияти миллӣ имкон медиҳад, ки роҳи усулҳои фаъолгардонии қорҳои илмию таҳқиқотии пажӯҳишгарон ва ба талаботи манфиатҳои миллӣ ҷавобгӯ намудани онҳо муайян карда шаванд.

Элитаи илмӣ унсури муҳимми неруи нарми кишвар ва обрӯи байналмилалӣ он мебошад. Ҷумҳурии Тоҷикистон дар иттиҳодияҳои ҳамгирӣ (ИДМ, СҲШ, СААД) ва лоиҳаҳои илмӣ байналмилалӣ фаъолона иштирок мекунад. Олимони дар хориҷа фаъолияткунанда ва мактабҳои илмӣ эътирофшуда дар арсаи ҷаҳонӣ ба ҷимоятгарони манфиатҳои миллӣ табдил меёбанд. Таҳқиқи он, ки чӣ гуна элитаи илмӣ имичи Тоҷикистонро ҳамчун маркази илмӣ ва фарҳангӣ ташаккул медиҳад, ба дарки механизмҳои тақвияти амнияти миллӣ тавассути воситаҳои институтсионалӣ мусоидат мекунад. Ғайр аз ин, дар муқобили ҷанги иттилоотӣ ва кӯшишҳои даҳлати беруна, ҷомеаи илмӣ қодир аст маълумоти тасдиқшударо пешниҳод кунад ва хабарҳои қалбакию таблиғоти экстремистиро безарар намояд. Бо дарназардошти ин ва дигар масъалаҳо таҳқиқи нақши элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии кишвари мо хеле муҳим ва саривақтӣ аст.

Дарачаи асоснокии гузоришҳои илмӣ, ҳулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Таҳқиқоти мазкур хусусияти байнифанӣ дорад. Дар он натиҷаҳои таҳқиқоти соҳаи илмҳои сиёсӣ, сотсиология ва элитология истифода шудаанд. Чунин равиш аз истифодаи усулҳои омехтаи

таҳқиқотӣ дарак медиҳад. Муаллиф таҳлили институтсионалиро барои омӯзиши сохторҳои расмӣ ҳамкориҳои байни илм ва ҳукумат, усули иҷтимоӣ-фарҳангиро барои тавсифи пайдоиши иҷтимоӣ ва роҳҳои касбии намоёндогони элитаи илмӣ ва усули таҳлили омилҳои мушаххасро барои омӯзиши муфассали вазъиятҳои мушаххасе, ки дар онҳо олимони ба қабули қарорҳои сиёсӣ таъсир мерасонанд, истифода мебарад. Дар таҳқиқоти довталаб таваҷҷуҳи махсус ба таҳлили муқоисавӣ дода шудааст. Муаллиф вазъияти Тоҷикистонро бо равандҳои шабеҳи дигар кишварҳои пасошуравии Осиёи Марказӣ муқоиса мекунад ва ҳам қонуниятҳои умумӣ ва ҳам хусусиятҳои миллиро нишон медиҳад.

Муаллиф нишон медиҳад, ки элитаи илмӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон нақши дугона дорад. Аз як тараф, он ҳамчун манбаи дониши коршиносӣ, ки барои таҳияи стратегияҳои рушди миллий ва амнияти миллий зарур аст, хизмат мекунад. Аз тарафи дигар, он ҳамчун захираи кадрӣ барои низоми сиёсӣ хизмат мекунад, ки ҳам анъанаҳои таърихӣ ва ҳам ниёзҳои муосири давлат ба роҳбарони соҳибхитосро ба вучуд меорад. Чунин дугонагӣ бо мисолҳои мушаххас ба таври боварибахш нишон дода шудааст: иштироки олимони дар таҳияи Стратегияи миллии рушди Тоҷикистон барои давраи то соли 2030, шомил кардани намоёндогони Академияи илмҳо ба комиссияҳои байнидоравӣ оид ба амнияти об ва истиқлолияти озуқаворӣ ва ҳузури докторҳои илм ва академикҳо дар парламент ва ҳукумат.

Сатҳи эътимоднокии ҳулосаҳо ва пешниҳодҳои илмӣ довталабро метавон баланд арзёбӣ кард. Ба ин масъалаҳои зерин мусоидат мекунад: пойгоҳи эмперикии таҳқиқот, ки дорои манбаҳои таснифшуда мебошад; методологияи бозътимод; равиши интиқодӣ ба манбаҳо; ба назар гирифтани хусусиятҳои миллий ва амалияҳои ғайрирасмӣ; далелҳои мантиқӣ; ва воқеият ва мушаххасии пешниҳодҳо. Диссертатсияи мазкур барои таҳқиқоти минбаъда заминаи бозътимод фароҳам меорад ва метавонад барои истифода дар таҳияи қарорҳои давлатӣ дар соҳаи сиёсати илмӣ ва кадрӣ, инчунин дар банақшагирии чораҳо оид ба таъмини амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсия дода шавад.

Навгони илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳии натиҷаҳои гирифташуда. Дар таҳқиқоти диссертатсионии мазкур бори аввал дар илмҳои сиёсии ватанӣ нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа мавриди пажӯҳиши илмӣ қарор дода шудааст. Дар қисми назариявии таҳқиқот муаллиф доираи васеи адабиёти илмиро таҳлил намуда, моҳият, хусусият, сохтор ва вазифаҳои элитаи илмиро нишон додааст. Дар асоси таҷзияи таърифҳои гуногуни элитаи илмӣ як таърифи мукаммали онро пешниҳод намудааст.

Дар таҳқиқоти довталаб роҳу усулҳои ташаккулёбии элитаи илмӣ ва нақши онҳо дар низоми давлатдорӣ миллии нишон дода шудааст. Муаллиф бори аввал саҳми элитаи илмӣ дар муқовимат бо радикализи динӣ, экстремизм ва терроризмро таҳқиқ намуда, инчунин коҳиш додани сатҳи хурофот ва ҷаҳолатро низ аз элитаи илмӣ вобаста донистааст. Марҳилаҳои ташаккули элитаи илмӣ Ҷумҳурии Тоҷикистонро таҳқиқ намуда, сатҳи иштироки онҳоро дар ҳаёти сиёсии ҷомеа муайян намудааст.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия. Аҳамияти назариявии натиҷаҳои таҳқиқот дар саҳми назарраси онҳо ба якҷанд соҳаҳои илмҳои иҷтимоӣ ва гуманитарӣ - илмҳои сиёсӣ, элитология, назарияи амниятӣ миллии ва сотсиологияи сиёсӣ ифода меёбад. Натиҷаи муҳими назариявӣ таҳияи типологияи ҷалби элитаи илмӣ ба низоми сиёсӣ мебошад. Таснифоти мазкур имкон медиҳад, ки шаклҳои гуногуни ҳамкории байни олимони давлатӣ муайян карда шавад ва барои таҳқиқоти муқоисавӣ заминаи методологӣ фароҳам ояд.

Пеш аз ҳама, натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар таҳия ва тасҳеҳи Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030, аз нигоҳи механизмҳои ҷалби ҷомеаи илмӣ дар қабули қарорҳои давлатӣ истифода шаванд. Муаллиф рӯйхати мушаххаси чораҳои институтсионалиро пешниҳод мекунад, аз ҷумла таъсиси Шурои машваратии илмӣ доимӣ, таҳияи низомномаҳо барои баррасии ҳатмии илмӣ лоиҳаҳои қонунҳо дар соҳаи амниятӣ миллии ва ҷорӣ намудани системаи арзёбии мустақилонаи сифати ҳулосаҳои коршиносон. Ин пешниҳодҳо абстрактӣ нестанд, балки хеле мушаххасанд ва метавонанд дар доираи ҷаҳорҷӯби қонунгузории мавҷуда амалӣ карда шаванд.

Натиҷаҳои таҳқиқот инчунин метавонанд аз ҷониби Академияи миллии илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, вазорату идораҳо барои таҳияи меъёрҳо барои интихоби олимони ҷиҳати иштирок дар шуроҳои коршиносон ва комиссияҳои байниидоравӣ истифода шаванд. Системаи нишондиҳандаҳои муаллиф барои муайян кардани таъсири воқеии элитаи илмӣ имкон медиҳад, ки самаранокии чунин иштирок арзёбӣ карда шавад. Ғайр аз ин, натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд ба курсҳои сиёсатшиносӣ, сотсиология, идоракунии давлатӣ ва назарияи амниятӣ миллии дар муассисаҳои таҳсилоти олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид карда шаванд. Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд ҳамчун асос барои таҳияи курси махсус оид ба «Элитология ва амниятӣ миллии», инчунин барои истифода дар таҳияи китобҳои дарсӣ ва тавсияҳои методологӣ хизмат кунанд.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ. Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, пеш аз ҳама, бо пойгоҳи эмпирикии рисола таъмин карда мешавад. Дар таҳқиқоти мазкур доираи васеи манбаъҳо, аз ҷумла ҳуҷҷатҳои расмӣ мақомоти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон: қарорҳои ҳукуматӣ, гузоришҳои вазорату идораҳо ва Академияи илмҳо истифода шудаанд. Инчунин таҳқиқоти илмӣ олимони соҳа ва маводи расонаҳои хабарӣ низ таҳлилу баррасӣ гардида, истифода бурда шудаанд. Арзёбии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот нишон медиҳад, ки муаллиф дар таҳқиқи нақши элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа талаботи асосии методологияи илмҳои сиёсиро риоя намудааст. Методҳои илмӣ истифоданамудаи муаллиф ҳоси илмҳои сиёсӣ мебошанд. Дар таҳқиқоти мазкур ин меъёрҳо тавассути тарҳи таҳқиқоти ҳамаҷониба, бисёрсатҳӣ ва интиқодӣ, ки ҳар як унсур он барои тасдиқи мутақобила ва тақвияти хулосаҳои ниҳой хизмат мекунад, риоя карда шуданд. Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, пеш аз ҳама, аз рӯйи гуногунрангии манбаъҳои истифодашуда муайян карда мешавад.

Саҳми шахсии доктарабони дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ. Муаллиф барои коркарди ҷанбаҳои назариявӣ методологияи мавзӯ доираи васеи адабиёти илмӣ истифода бурдааст. Саҳми шахсии муаллиф дар таҳқиқот дар истифодаи методҳои илмӣ, таҳлилу баррасии сатҳи омӯзиши мавзӯ, коркарди маълумоти бадастомада, гузаронидани таҳқиқот, ҷамъбасти таҳқиқот, таҳияи хулосаҳои диссертатсия, омода ва ба нашр расонидани мақолаҳои илмӣ ифода меёбанд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Доктарабон вобаста ба мавзӯи диссертатсия ҷаҳор мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр намудааст. Инчунин аз рӯйи мавзӯи диссертатсия дар конференсияҳои ҷумҳуриявӣ панҷ маърӯзаи илмӣ ҷой намудааст. Интишороти доктарабон ба талаботи бандҳои 34-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо тағйири иловаҳо бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Арзёбии мазмунӣ диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсияи мазкур аз номгӯйи ихтисораҳо, муқаддима, тавсифи умумии таҳқиқот, се боб, шаш зербоб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёти истифодашуда ва номгӯйи интишороти доктарабон иборат мебошад. Дар боби якуми диссертатсия ҷанбаҳои назариявӣ методологияи нақши

элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа таҳқиқ гардидааст. Боби якуми диссертатсия аз ду зербоб иборат мебошад. Дар зербоби якуми ин боб муаллиф дар заминаи таҳлилу баррасии равишҳои назариявӣ концептуалӣ мафҳум ва моҳияти элитаи илмиро нишон додааст. Дар оғози ин зербоб нақши элитаи илмӣ дар ҳаёти ҷамъиятӣ ва ташаккули рӯзномаи сиёсӣ нишон дода шуда, зарурати ҷаҳолияти онҳо дар низоми давлатдорӣ нишон дода шудааст. Дар ин қисми таҳқиқот тафовутҳои байниҳамдигарии мафҳумҳои «элитаи илмӣ», «ҷамъиятӣ илмӣ» ва «зиёӣёни илмӣ» муайян карда шудаанд. Муаллиф дар омузиши элитаи илмӣ равишҳои меритократӣ, функционалӣ, конфликтологӣ, институтсионалӣ ва ғ. истифода намуда, дар заминаи онҳо хусусиятҳои ташаккулёбии элитаи илмиро нишон додааст. Дар зербоби дуюми боби якум муаллиф кушиш намудааст нишон диҳад, ки дар ҷомеаи муосир элитаи илмӣ чи гуна сохтор дора два қадом функсияҳоро иҷро менамояд. Бо ин мақсад дар навбати аввал нишондиҳандаҳои миқдорӣ ва сифатии ҷаҳолияти илмӣ ва иқтидори илмии зиёӣёноро таҳлил намудааст. Дар ин қисми таҳқиқот меъёрҳои расмӣ ва ғайрирасмӣ муайянкунандаи мавқӣ иҷтимоии олимони таҳлилу баррасӣ гардидааст. Таркиб ва сохтори элитаи илмиро аввалан тавассути таснифоти бисёрқабата пешниҳод намудааст. Тибқи ин таснифот элитаи дохилиилмӣ, миллӣ ва байналмилалӣ зинаҳои гуногуни онро ташкил медиҳанд. Инчунин вазифаҳои асосии элитаи илмиро таҳлил намуда, хусусият ва аҳамияти онҳоро дар ҳаёти сиёсӣ ҷамъиятӣ нишон додааст.

Дар боби дуюми диссертатсия муаллиф элитаи илмиро дар робита бо масъалаҳои таъмини амнияти миллӣ таҳқиқ намудааст. Дар зербоби аввал нақши элитаи илмӣ дар қоҳиш додани хурофот ва ҷаҳолат, дар зербоби дуюм бошад саҳми элитаи илмӣ дар муқовимат бо радикализми динӣ, экстремизм ва терроризм нишон дода шудааст. Дар доираи ин боби диссертатсия дар навбати аввал докталаб нишон медиҳад, ки олимону донишмандон чи гуна илмиро маъмулӣ гардонида, хурофоту ҷаҳолатро фош месозанд. Дар ин замина ҷаҳолияти илмии Галилео Галилей, Исаак Нютон, Волтер, Дени Дидро, Томас Кун ва ҷанде дигарон ҳамчун намунаи маъмулгардонии илм муаррифӣ намудааст. Дар ин ҳошия муаллиф таъкид менамояд, ки олимону донишмандон дар таҳияи китобҳои дарсӣ ва барномаҳои таълимӣ нақши муҳим мебозанд. Дар идомаи таҳқиқот далелҳои зиёде оварда мешавад, ки барои нишон додани саҳми олимони таъмини амнияти миллӣ нигаронида шудаанд. Аз ҷумла, таҳқиқи таҳдидҳо, аз ҷумла муайян намудани сарчашмаҳои пайдоиши радикализми динӣ,

экстремизм ва терроризм, дарёфти роҳу усулҳои мубориза бо онҳо маҳз аз ҷониби олимони анҷом дода мешавад.

Дар боби сеюми диссертатсия ташаккули элитаи илмӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳқиқ гардида, марҳилаҳои рушди инкишофи он ва иштироки онҳо дар ҳаёти сиёсии мамлакат таҳлил гардидаанд. Дар ин қисми таҳқиқот муаллиф кӯшиш намудааст, ки вазифаҳои элитаи илмиро дар шароити соҳибистиклолии Тоҷикистон нишон диҳад. Бо ин мақсад ибраз доштааст, ки дар замони шуравӣ элитаи илмӣ вазифаҳои идеологиро иҷро менамуд, аини замон бошад фаъолияти онҳо бояд пурра тобеи манфиатҳои миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон бошад. Дар ин қисми таҳқиқот мушкилиҳои солҳои аввали соҳибистиклолӣ, муваффақиятҳои имрӯзаи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи илм, баланд бардоштани нақши элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсӣ чамъиятӣ, баъзе камбудҳои дар соҳа ҷойдошта таҳлилу баррасӣ шудаанд. Дар ҳамин қисми таҳқиқот тавсияҳои муаллиф ҷиҳати баланд бардоштани самаранокии фаъолияти элитаи илмӣ бо далелҳои гуногун асоснок карда шудаанд. Инчунин муаллиф кӯшиш намудааст, ки иштироки олимони тоҷикро дар таҳияи концепсия, стратегия ва барномаҳои давлатӣ нишон диҳад. Дар ин қисми таҳқиқот нақши олимони кишвар дар ташаккули имичи байналмилалӣ ва неруи нарми Ҷумҳурии Тоҷикистон бағоят муҳим арзёбӣ карда мешавад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи докталаби дараҷаи илмӣ бо риояи муқаррароти Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия, автореферати диссертатсия ва дигар маводди илмӣ, ки бо қарори Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 декабри соли 2024, №493 тасдиқ гардидааст, ба расмият дароварда шудааст.

Мутобиқати тахассуси илмӣи докталаб ба дараҷаи илмӣ. Тахассуси илмӣи докталаб Юсуфзода Авази Нурали ба ихтисоси илмӣи 5.6.2. Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ мутобиқат менамояд. Зинаи магистратура аз рӯйи ихтисоси сиёсатшиносӣ хатм намудааст. Ӯ кори илмӣи худро ба ҳайси унвонҷӯӣ шӯбаи сиёсатшиносии Институти фалсафа ва сиёсатшиносии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон анҷом додааст. Аини замон дар кафедраи фалсафа ва сиёсатшиносии Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷӣи Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода ба фаъолияти омӯзгорӣ ва таълими илмҳои сиёсӣ машғул мебошад.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Дар таҳқиқоти мазкур дар баробари муваффақиятҳо, ба андешаи мо, чунин норасоӣҳо низ дида мешаванд:

1. Дар рисолаи муаллиф таҳқиқоти илмӣ олимони ватанӣ камтар истифода шудааст.

2. Дар матни диссертатсия номуайянии мафҳумҳои асосӣ ба назар мерасад. Дар баъзе маврид мафҳуми «элитаи илмӣ» ва дар мавридҳои дигар мафҳуми «зиёӣён» истифода мешавад.

3. Дар боби дууми диссертатсия, ки дар он нақши элитаи илмӣ дар таъмини амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон нишон дода шудааст, муаллиф масъалаи мазкур дар робита бо хоҳиш додани хурофоту ҷаҳолат, муқовимат ба радикализм, экстремизм ва терроризм таҳлил намудааст. Аммо масъалаҳои дигари муҳим, аз қабили амнияти озуқаворӣ, иттилоотӣ, экологӣ, энергетикӣ ва ғайраҳо ба инобат нагирифтааст.

Камбудии норасоӣҳои нобаргардида сифати баланди илмӣ диссертатсияро коста намегардонанд. Ба инобат гирифтани онҳо дар таҳқиқоти минбаъдаи довталаб самаранок арзёбӣ мегарданд.

Автореферати диссертатсия тибқи тартиби муқарраргардида барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ таҳия гардида, мазмуни асосии қори таҳқиқиро инъикос менамояд ва дар он натиҷаҳои назаррасии илмӣ асоснок гардида, шарҳи пурраи худро ёфтаанд.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Хулоса, диссертатсияи Юсуфзода Авази Нуралӣ дар мавзӯи «Нақш ва мавқеи элитаи илмӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 5.6.2. Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ дар сатҳи зарурии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад. Диссертатсия ба талаботи бандҳои 31 ва 33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси номбаргардида мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

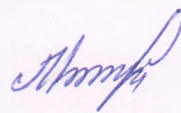
Тақриз аз ҷониби дотсенти кафедраи сиёсатшиносии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ, номзади илмҳои сиёсӣ Якубзода Ф.Н. омода гардидааст.

Тақриз дар ҷаласаи ғайринавбатии кафедраи сиёсатшиносии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ муҳокима ва тасдиқ карда шудааст (протоколи №06, аз 13.05.2026).

Дар ҷаласаи кафедра иштирок доштанд: 11 нафар.
Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор – 11 нафар, зид – нест, бетараф – нест.

Раиси ҷаласа:

Мудири кафедраи сиёсатшиносии
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ,
номзади илмҳои сиёсӣ, дотсент

Муродова Г.Р.

Ташхисгар:

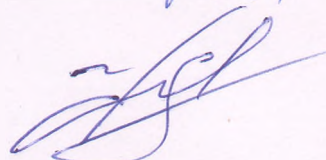
номзади илмҳои сиёсӣ,
дотсенти кафедраи сиёсатшиносии
ДДК ба номи А. Рӯдакӣ

Якубзода Ф.Н.

Котиби ҷаласа:

номзади илмҳои сиёсӣ

Усмонзода С. С.

Имзоҳои Муродова Г.Р., Якубзода Ф.Н.

ва Усмонзода С.-ро тасдиқ менамоям:

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси

ДДК ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Давлатов М.А.

Суроғаи муассисаи пешбар:

735360, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

шаҳри Кӯлоб, кӯчаи С. Сафаров 16.

Тел/Факс: +992(833-22) 2-35-06

www.kgu.tj. E-mail: info@kgu.tj